

ΑΠΗΘΕΙΑ.

(Ένταυθα τιμητένια δρ. 12) εν άλλοδαπῇ Ἐκδιδομένη ἑξίς τῆς εβδομάδος. (Τιμη καταχωρ. δι' ἕκατον σίχον λεπ. 40) Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 16) φράγκα 24.) (Ἐκάστην εἰδοποίησιν (ἐκ 10 σίχ.) δρ. 5)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΗΣ, 11 Δεκεμβρίου 1865.

Ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία.

Δὲν εἶνε ζήτημα, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία περιέχει ἐν τοῖς πλείστοις τοιαύτας ἀρετάς, οἷων στεροῦνται ἔτι ἕ νῦν ἄλλαι νομοθεσίαι πολλῶν ἐθνῶν, ἀπὸ πολλοῦ *εὐνομούμενον* καὶ *προημέρον* εἰς τὸν πολιτισμὸν· ἀλλὰ δὲν εἶνε δίκαιον νὰ μὴν ἀποσβήσωμεν ἐκείνην ἀπονομιαν καὶ ἀδικον ἀποστροφὴν, ἣν ἐξέβαλεν ἐν ταῖς ἡμερίαις ταύταις ὁ βουλευτὴς Ἰακωβάτος ἐναντίον τῶν νομοθετῶν τοῦ 1833.

Ὅποταν ἀπὸ τοῦ βήματος ἑλληνικῆς βουλῆς εὐρίσκωνται ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ λεγόμενοι, ἀποκαλοῦντες ἐβραῖους τοὺς σοφωτέρους καὶ ἐλληνιστέρας νομοθέτας, οἵτινες δὲν εἰς ἐβραῖον, ἀλλ' ἤλθον, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ ὑπερβάλλοντος φιλελληνισμοῦ, καὶ ἡ σιωπὴ κατὰ τοιαύτης βλασφημίας δὲν περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος· ὀφείλομεν ἄρα ν' ἀνασκευάσωμεν πᾶσαν τοιαύτην κατηγορίαν.

Ἡδυνάμεθά πως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ τὰ λεχθέντα ὑπὸ ἐνὸς Ἰακωβάτου ἐν τῇ βουλῇ, ἀνίσως καὶ αὐτὴ ἡ Παλιγγενεσία, ἐφημερίς ἑλληνικὴ, καὶ ἀπολαύουσα ἀρκούσης ὑπολήψεως παρὰ τῷ κοινῷ, δὲν ἤρχετο, ὑποπεσοῦσα εἰς ἀντίφασιν καθ' ἑαυτῆς, εἰς τινα συμφωνίαν πρὸς τὰ λοιδορὰ βήματα τοῦ ἐπρημένου βουλευτοῦ. Διότι, ὅταν ἡ «Παλιγγενεσία» λέγῃ, ὅτι «ἡ ἀντιβασιλεία ἠθέλησε νὰ περιβάλῃ τὸν Ἕλληνα ὡς ξένον ἐνδυμα, οὔτε εἰς τὸ ἀνάστημα, οὔτε εἰς τὴν ἡλικίαν, οὔτε εἰς τὰς προηγουμένας ἐξεις, οὔτε εἰς τὰς ἄλλας τοῦ κλίματος περιστάσεις ἀποβλέπουσα», ἐλέγχεται ἥτοι ἀγνοοῦσα παντάπασι τὴν νομοθεσίαν τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἑλληνικῆς μοναρχίας, ἢ ἀποφαίνεται οὕτως, ἐνδίδουσα εἰς ὑπαγορεύσεις ἰδίου πάθους.

Ἐπὶ ἐνὸς θέματος, διὰ τὸ ὅποιον πλείστα ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις, δὲν εἶνε τοῦ παρόντος φύλλου καὶ χρόνου. Ὅθεν ἀρκεῖτω νὰ παραθίσωμεν ὡδε ἐλάχιστα ἀνθ' ὧσαν αὐτὸς ὁ Δεληγεώργης εἶπεν ὡς πληρεξούσιος ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς συνελεύσεως ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 76ρίου 1864 ἔχοντα ἐπὶ λέξεως οὕτως. «Τὴν ἀνάβασιν του εἰς τὸν θρόνον ὁ... βασιλεὺς ἐγκαινίασε διὰ τῆς εὐεργεσίας ταύτης· ἄνδρες σοφοί, τοὺς ὁποίους ὁ πατὴρ του μετ' αὐτοῦ ἐξαπέστειλε, συνέταξαν νομοθεσίαν, ἣτις ἦτον ἡ τελειότερα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅσοι ἐβλαβήθησαν τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης θέλουν ὁμολο-

γῆσαι, ὅτι ἐκ τοῦ τε ἡ χρῆσις δὲν ἐπαρουσίασε τόσον μεγάλης καὶ σπουδαίας ἀνακαλύψεις, ὥστε νὰ καταδικασθῇ ἡ ἡμετέρα νομοθεσία ὡς παλαιά..... Συνειθισαντες δὲ εἰς τὴν τελειότητα τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους οἱ Γερμανοὶ μᾶς ἔδωκαν..... ἐπλάσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅσους ἐπλάσαμεν, κατόπιν νόμου, ἀξίους τῆς λοιπῆς νομοθεσίας ἡμῶν, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν νεωτάτων νομοθεσιῶν.»

Ὁ Κ. Δεληγεώργης ἦτον εἰς κρεῖττονα θέσιν περὶ τῶν ἀρετῶν τῆς νομοθεσίας μας, ἢ ὁ κ. Ἰακωβάτος, ὅστις ἴσως δυσκολεύεται καὶ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τὴν κατάληψιν. Ὅτι δὲ οἱ Βαυραοὶ δὲν εἰς ἐβραῖον τὸν δίκην ἐβραίων εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐδ' ἐπέβαλαν τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν, εἶνε, ἀντιπαντός ἄλλου, ἀξιολογώτερος ὁ αὐτὸς πληρεξούσιος (Κ. Δεληγεώργης), τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα καὶ αἰδέειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ φημισμένον τοῦ 1864 ἠδύνατο νὰ θεωρῶνται ἡκιστα ἐπιεικῆ καὶ πρὸς τοὺς νομοθέτας τοῦ 1833· ἀλλ' ὅμως ὁ Κ. Δεληγεώργης ἐξῶ πάσης μεροληψίας καὶ πολιτικῆς ἐπιρροίας, κηρύττει τρανῶς, ὅτι αἱ σοφοὶ Γερμανοὶ, οὗς ὁ πατὴρ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ, συνέταξαν τὴν τελειοτέραν νομοθεσίαν.»

Δὲν ἦτο πρέπον λοιπὸν ὕστερον ἀπὸ τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν νὰ ὑβρίζωμεν καὶ νὰ βλασφημῶμεν ἐκείνους, οἵτινες ἐπλήρωσαν τὸ χάος, ὅπερ παρίστανεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διὰ τῶν σοφωτέρων καὶ τελειοτέρων νομοθετημάτων, καὶ διωργάνωσαν ἐξυπαρχῆς ὄλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ὑγιειντέρων καὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων, αἱ ὅποια ἀντέστησαν ἀναλλοίωτοι καὶ ἀμετακίνητοι καθ' ὅλων τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν καὶ προσβολῶν· καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία, εἰ καὶ περιεκόπη κατὰ τι, οὐδὲν ἦττον ἐν τούτοις παραμένει τὸ μέγιστον ταύτης μέρος ἀσινῆς καὶ ἀλωδῆτον.

Ὁ κ. Ἰακωβάτος ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἥτις πρόσφατως εἶχεν ἐξέλθῃ νικητρία ἡρωϊκοῦ καὶ μεγαληπιδόλου ἀγῶνος, εἶχεν ἀρκούσαν ὑπερπράνειαν νὰ μὴ κύψῃ τὸν αὐχένα ὑπὸ τὴν εἰςβολὴν βαρβάρων Βαυραῶν, ἢ ἐβραίων ὡς δὲ ὀρθῶς λέγει ἡ «Παλιγγενεσία» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8. Δεβρίου αἱ Βαυραοὶ ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγόμενοι ὑπὸ φιλελληνισμοῦ καὶ ἐφάσεως ἵνα πράξωσιν ὅ,τι ἂν δυνηθῶσιν ἐν αὐτῇ καλόν, καὶ τὸ ἔπειραξαν. Οἱ Βαυραοὶ ἔφεραν νόμους καλοὺς καὶ ὠφελίμους, εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔθηκαν πρῶτοι αὐτοὶ τὴν κρηπίδα τῆς ἑλληνικῆς ἀποκαταστάσεως.»

Ὁ κ. Ἰακωβάτος λαλήσας ὡς ἐλάλησε κατὰ τὴν συνεδριάσειν τῆς 7. Δεβρίου ἐν πλήρει ἀμετροεπειᾷ, ἔδειξεν, ὅτι

είναι πάντῃ ἀδελφῶν τῶν κοινοβουλευτικῶν κανόνων. Ἔστω καὶ τοῦτο εἰς κύρωσιν τῆς πεποιθήσεώς μας, ὅτι οἱ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν Προστασίαν μαθηταὶ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος εἶνε πολὺ ὀπίσω καὶ ὑποδεέστεροι ἡμῶν, οἵτινες ἀνετράφημεν καὶ ἐβίωσαμεν ὑπὸ ἐν διεφθαρμένον σύστημα.

Ὁ κ. Ἰακωβάτος θέλει κάμει καλλίτερον ἀνίσως περιστείλῃ εἰς ἑαυτὸν τὸ ἀκάθεκτον πάθος ἐπὶ τὸ μέλλον τοῦ νὰ λαλῇ ἀδιακόπως ἐπὶ παντός πράγματος, χωρὶς νὰ ἔχη πλήρη καὶ σαφῆ ιδέαν περὶ αὐτοῦ. Οὕτω πολιτευόμενος τοῦ λοιποῦ θέλει μεταβάλλῃ σπουδαίως τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν περὶ ἑαυτοῦ ιδέαν τοῦ κοινοῦ, ἥτις, οἷα σήμερον εἶνε, δὲν τὸν κολακεύει παραπολύ.

Βουλευτικά.

Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει (10. Δεβρίου) κατηργήθη ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία ἐν ταῖς νήσοις τοῦ πρώην Ἰονίου Κράτους—ἐψηφίσθη ὁ περὶ προικοκτησιῶν νόμος—καὶ ἐψηφίσθη ἡ εἰσαγωγή τῆς δημοτικῆς νομοθεσίας ἐν Ἐπτανήσῳ διαιερετὰ εἰς δήμους. Σπουδαία συζητήσεις δὲν ἔλαβε χώραν. Τὰ πάντα ἐψηφίσθησαν εὐτάκτως καὶ εἰρηνικῶς.

Δύο λέξεις πρὸς τὸν φίλον μου

κ. Ἐμμ. Δ. Ροῖδην.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἄς δώσω ἤδη πέρας εἰς τὸ ἀμερόληπτον τοῦτο ἀφροδίον μου, διότι φοβοῦμαι μὴ τρέξω τὸν κατήφορον σκοπὸς μου δὲ εἶναι μῆτε τὸν Σαρίπολον νὰ ὑπερκασιπῶ πέραν τοῦ δέοντος μετὰ τὴν ἀφρονογονίαν τοῦ! μῆτε ὑμᾶς τὸν σφαθότατον φίλον μου νὰ λυπηθῶ.

Σὰς ἀποδίδω λοιπὸν καὶ ἓνα ἔπαινον (ὅστις ἔχει τὴν ἀξίαν του διότι εἶναι ἀδυσωπῆτου ἀνταγωνιστοῦ ἔπαινος) ὑμεῖς, μ' ὄλην τὴν κατὰ Σαρίπολου οἰζύχολον δυσμένειαν, ἐδειξάτε κἄν καὶ τάσιν τινὰ εἰς συζήτησιν οὐσιασθῶν ζητημάτων ἀλλὰ τί νὰ εἶπω μετὰ τὸν Ζουάβον τῆς γραμματικῆς ἐκείνου, τὸν ἐκδραμόντα ἐκ τῶν χαρακωμάτων τοῦ Βαρίνου καὶ τῆς μακαρίας τῆς λήξει Κιβωτοῦ, ἐν τῷ Μέλλοντι τὸν νομίσαντα ὅτι ἐπέκρινε μίαν τόσον σπουδαίαν διατριβὴν διότι ἐκάρφωτε μερικὰ ξηρὰ λεξείδια μετὰ τὸ ἀκόντιον τῆς γραμματικῆς του;

Γραμματικὴ! Ἀναθεματισμένη λέξις! ἐχθρὰ ἀσπονδος πάσης ιδέας! γάγγραινα τοῦ λογικοῦ! ὄπλον ἀφύιας καὶ σχολαστικότητος κατὰ τῆς γονίμου φαντασίας, τῆς πολυμαθείας, καὶ πάσης δημιουργικῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς! Ζαχάρα αὐχμηρὰ ὅπου πνέει ὁ πνιγηρὸς Σιμούν, ὁ καταξηραίνων πᾶν δροσερὸν ἄνθος τοῦ πνεύματος!

Ναί, τοιαύτη εἶσαι, ὦ ξηρὰ γραμματικὴ τῶν ἀγροβιολογιστῶν τῆς ἐποχῆς μας. Ἀφαιρεῖς ἓνα μόνον ἀπλούστατον λῆθον ἐκ τοῦ Παρθενῶνος τῆς εὐφύιας, καὶ μᾶς λέγεις, ἰδοὺ ὁ Παρθενῶν! κρίνατε ἐξ αὐτοῦ τὸν Ἰκτίνον καὶ τὸν Φειδιαν σας!

Στοιχίμα θάλλω ὅτι χειροκροτεῖς καὶ σὺ, φίλε μου Ῥοῖδην, εἰς ταύτην μου τὴν *Lege Artis* ἀποστροφὴν κατὰ τῆς Γραμματικῆς, διότι οὔτε σχολαστικὸς εἶσαι, οὔτε ἀγαπᾶς τοὺς σχολαστικούς γνωρίζομεθα.

Ἄλλὰ ποῖα ἐριννὺς σὲ παρεκίνησε, φίλε μου, νὰ ἰδρώσης ὅπως εὐρῆς *περιτήκορτα καὶ δύω!!!* λάθη ὀρθογραφικὰ καὶ τυπογραφικὰ, πατέρα ἔχοντα τὸν πρὸς τὴν ιδέαν ὀ-

γασμὸν τοῦ πνεύματος, καὶ μητέρα τὴν ἀπροσεξίαν; Καὶ τίς διῆσχυρίσθη ὅτι ὁ Σαρίπολος εἶναι ἀμωμος ἑλληνιστής; Ἐὰν ἦτον ἑλληνιστής δὲν θὰ ἔγραφεν τόσας ὠραίας διατριβὰς καὶ συγγράμματα.

Ἐκθύρουν αὐτὸς τὴν *πολιτικὴν του μελέτην* πρότυπον γύμνασμα τῆς καθαρουούσης γλώσσης μας; Καὶ τίς ἔγραψε ταύτην, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν μεγαλητέρων ἑλληνιστῶν μας, ἀμωμον, ἀπταιστον, καθαρωτέραν τοῦ ἀττικοῦ μέλιτος;

Θέλεις καὶ περὶ τούτου ἐν μικρὸν μαρτύριον; μοὶ τὸ χορηγεῖς σὺ ὁ ἴδιος. Μίαν ὀλιγόστιχον διατριβὴν ἔγραψες διὰ τὴν ψέξης ἄλλον ὡς ἀμαθῆ καὶ ἀγράμματον, καὶ ἔκαμες οὐχὶ ὀλιγώτερα σφάλματα.

Εἶπες *ἀνεφάνη ὁ φανατισμὸς* ἀντὶ τοῦ κατὰ πρότερον ἐφάνη.

Ἐγράψες *Ἐπροτιθέμεθα, ἕκτα Νθῶμεν, τὰ Ἡμισῆ κτλ.* θέλεις νὰ πάρω τὸ λεπτόν σου κόσκινον καὶ νὰ ἐξακολουθήσω; δὲν ἀδικῶ ἑμαυτόν.

Δὲν φοβεῖσαι λοιπὸν μὴ σοὶ εἶπῃ τις τὸ πασίγνωστον λόγιον.—Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκει βρῦων;

Καὶ μ' ὄλον τοῦτο ἐγὼ δὲν τολμῶ νὰ σὲ ὀνομάσω ἀμαθῆ διότι ἤθελον σὲ ἀδικήσειν ἐξ ἑνὸς μόνον λίθου δὲν τολμῶ νὰ κρίνω τὸν Παρθενῶνα τῶν γνώσεων καὶ τῆς διανοίας σου. Πῶς σὺ τολμᾶς νὰ τὸ κάμῃς δι' ἓνα διακριθέντα ἐπὶ πολυμαθεία, καὶ γηράσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ Καθηγητῆν τοῦ Πανεπιστημίου;

Ἀφίστατε πρὸς Θεοῦ οἱ λόγοι τὰ ξηρὰ λεξείδια, καὶ ἐξετάσατε βαθύτερον τὰ πράγματα. Ἀνάτεμε, σούβλισε καὶ ψῆσέ μου τὸν Σαρίπολον ἐξετάζων τὰς ιδέας, τὸν σκοπὸν, τὴν σχετικὴν, ἢ τὴν ἀπόλυτον ἀξίαν τῆς συγγραφῆς του, ἀλλὰ μὴ ζητῆς ἐκ λαθῶν προφανοῦς ἀπροσεξίας, ἢ βίας νὰ με κάμῃς νὰ σὲ νομίσω σοφώτερόν του· τοῦτο ποτὲ δὲν θέλεις τὸ κατορθώσει.

Οὔτε ὁ μεγαλεπίβολος βιογράφος τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος προσεβλήθη διότι διαφωνεῖ ἐν πολλοῖς ὁ Σαρίπολος μετ' αὐτοῦ, οὔτε ὁ Σαρίπολος ὑψώθη διότι ἐπέκρινεν Αὐτοκράτορος ἔργον. Γελοιοὶ ὅμως καθίστανται οἱ αὐτοχειροτόνητοι ὑπερκασιπῆται πελάτου μὴ ἔχοντος τὴν ἀνάγκην των.

Συμφωνῶ μεθ' ὑμῶν ὅτι ἀφύης πανηγυριστῆς ἀτιμάζει ἓνα συγγραφέα, ἀλλὰ θὰ συμφωνήσατε καὶ σεις μετ' ἐμοῦ, ὅτι οἰζύχολος καὶ ἀδικὸς ἐπικριτῆς δὲν τὸν τιμᾶ ὀλιγώτερον.

Σὰς ἐπαναλαμβάνω ἐπὶ τέλους καὶ ἐγὼ (εὐγνωμονῶν διὰ τὸ ἐπικαιρὸν) τὸ χωρίον τοῦ Πασχάλη (*Lettres Provin.*) τὸ ὅποιον ἀναφέρετε, διότι καταλληλότερον σταθμὸν τοῦ καλάμου δὲν δύναμαι νὰ εὑρω.— «Ἴνα ὀνομασθῆ τις » εἰλικρινῆς δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ λέγῃ αὐτὴν καὶ μετὰ μετριότητος καὶ ἀνευ τινος ὑπερβολῆς ἢ πικρίας.»

Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν ν' ἀναγνώσῃτε ὅ,τι ἐγράψατε, καὶ νὰ ἀποφανθῆτε μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης ὑμᾶς εἰλικρινείας, ἐὰν εἶπατε τὴν ἀλήθειαν ἀνευ ὑπερβολῆς τιος ἢ πικρίας! Χαίρετε!

Δικαστικά.

Ἰπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον θέλωμεν δημοσιεύει ἐκάστοτε τὰς ἀπαγγελλομένας ἀποφάσεις τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. Ἀρχόμεθα τῆς τοιαύτης δημοσιεύσεως

από τῆς σήμερον, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ συνδρομη-
τῶν τῆς « Ἀληθείας ».

Συνεδρίασις τῆ 9. Δεβρίου 1865.

Α.) Πολιτικά.

Βασιλική χῆρα Ἰω. Σακέτα	ὀρκοδοσία πένκτος
Ῥόδης Μερκούρης κλπ. κατὰ δημοσίου	ἀπορρίπτει
Σεβαστὸς Περδικίδης κατὰ Ν. Νικολαίου κλπ.	»
Ἀθανάσιος Κόκκας κατὰ Σ. Δαίρη,	ἀναιρεῖ
Ἰω. Κουκιάς κλπ. κατὰ Α. Παπαγιάννη	»
Χαρίκλεια Κουμπάρη κατὰ Ν. Κοτζιά	ἀπορρίπτει
Γεώρ. Παπαδόπουλος κατὰ Γ. Μαντζαβίνου	»
Γεώρ. Κλεώπας κατὰ δημοσίου	ἀναιρεῖ
Δημόσιον κατὰ Ἰω. Ῥήγα	ἀπορρίπτει
Δημόσιον κατὰ Ἰω. Χαροκόπη	»
Σταμάτα Β. Μπότζη κατὰ Χρ. Σπέτζα	ἀναιρεῖ.

Β.) Ποινικά.

Νικόλ. Μπαμπανικολής κλπ.	ἀναιρεῖ
Γεώρ. Τζίνου ἢ Δάλου	ἀπορρίπτει
Ἰω. Χρονόγαμπρος κλπ.	»
Ἰω. Βλάχας	»
Δημ. Τζερεμέης	»
Εἰσαγγελεὺς πλημμελειῶν. Σπάρτης	»

Ἐπαρχιακά.

α — Ὁ καιρὸς ἐστὶ λίαν κατάλληλος διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαιοκαρποῦ.

β — Ἄκρα ἡσυχία καὶ ὑγεία ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸν Νομόν.

γ — Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ἐκτυπύθη σκληρῶς ὁ ἔμπορος Κ. Ἐφέσιος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπότινος ἐμπόρου, μεθ' οὗ πρὸ μικροῦ εἶχεν ἔλθει εἰς μικρὰν ἔριδα· ἀλλ' ὀκτυπήσας εὐθὺς μετὰ τὴν πρᾶξιν ἐτραπή εἰς φυγὴν καὶ ὠφεληθεὶς ἐκ τοῦ σκότους διέφυγε τὴν σύλληψιν τοῦ ὑπὸ ἄλλων πολιτῶν δραμόντων εἰς τοῦτο. Καθ' ἃ ἡκούσαμεν οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀτοπὸν αὐτὴν πρᾶξιν καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἀστυνομίου, παρεμβάντος ἀτόπως ἐπὶ τινος διαφορᾶς τῶν εἰρημένων ἐμπόρων, ἧτις διέφευγεν πᾶσαν ἀρμοδιότητα τῆς Ἀστυνομίας, » (Λακωνία)

δ — Εἰς Ἀναβρυτὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Βρυσηῶν, συνέβη ταῖς προάλλαις συμπλοκή τις, καθ' ἣν εἰς πολίτης ἐπληρώθη θανατηφόρος.

ε — Ὁ καιρὸς ἐτράπη ἀπὸ τῆς προχθὲς εἰς χειμῶνα, καὶ ἐπομένως παρέχει κώλυμα εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἐλαιοκαρπῶν, ἧτις πλησιάζει ἤδη εἰς τὸ τέμα τῆς· ἐγένετο δὲ καὶ ἐξαγωγή νέου ἐλαίου, ὅπερ ζητεῖται εἰς ἀρκετὰ ὑψωμένην τιμὴν ἕνεκα τῆς ὀλιγότητος. Ἐπωλήθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην μέχρι δο. 1.70 ἐκάστη ὀκά. Ὡσαύτως καὶ τὰ σιτηρὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἦσαν σπάνια καὶ ὑπερτιμημένα.

ς — Ἡ ἡσυχία διατηρεῖται ἀπρόσβλητος χάρις εἰς τὸ φιλόνομον καὶ εἰρηνικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· Ἡ ὑγεία καλῶς ἔχει. Ἡ πρὸ μικροῦ ἐκφοβήσασα ἡμᾶς ἐπιδημία τῆς εὐφλογίας ἐξέλιπεν ἤδη. » (Λακωνικὸς Ἀστὴρ).

ζ — Νέοι φόνοι ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα· ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ἀϊζάκα Φίσκιλις ἐπετέθη διὰ μαχαίριον κατὰ τινος Καραγιάννη καὶ ἐτραυματίσας δις αὐτὸν ὅτε δὲ κατεπῆνεγκε καὶ τρίτην φοράν τὴν μάχαιράν του, ὁ τραυματισθεὶς ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὸν ἐπιτεθε-

μενον. Εἰς ἕτερος ἐφόνευσεν ἐν τῷ χωρίῳ Γιάννιτζας τῶν Καλαμῶν νέον δεκαοκταετῆ ἄνευ σπουδαίας ἔριδος καὶ ἀφορμῆς. Τὰ ἰδιωτικὰ πᾶθη ἐξηγηρώθησαν, μόνον ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ αὐστηρὰ ἐνέργεια τῆς δικαιοσύνης δύνανται νὰ περιστεύουν τὰς τάσεις τῆς ἀντεκδικήσεως. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι εἴπομεν πάντοτε, ἡ δικαιοσύνη εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ὀφείλει διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου νὰ ᾖ αὐστηρὰ καὶ ἐνεργῆ ταχέως. Ἡ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων μετὰ πολὺν χρόνον δὲν παραδειγματίζει τοὺς θρασεῖς καὶ τοιμηρούς. » (Μεσσήνη).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Φλωρεντία, τῆ 10 Δεκεμβρίου (ν). Ὁ ὑπουργὸς Νίγρας ἀπεβίωσε.

Πέστη, τῆ 13 ἰδίου. Ἡ συνέλευσις τῶν Μαγνάτων ἐξελέξατο πρόεδρον τὸν κόμητα Ἰμμέριον Βαθυάννην.

Ἀύτὸ θῆ, 17 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἐγένετο.

Τὸ πολιτικὸν μέρος τοῦ Ἡγεμονικοῦ διαγγέλματος εἶναι σπουδαιότατον.

Ὁ Ἡγεμὼν Κούζας διακηρύττει σταθερῶς ὅτι πάντοτε ἔσται ἕτοιμος νὰ παραιτηθῆ τοῦ θρόνου ἐὰν ἡ ἀπόσυρσις του δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὀλοσχερῆ πραγματοποίησιν τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ τόπου, ἐπιθυμιῶν, ἃς διεδήλωσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὡν ἀπλοῦς βουλευτῆς, καὶ ἃς ἐπανελάβε μετὰ τὴν διπλὴν ἐκλογὴν του εἰς τὸν θρόνον ἐν ἐπισήμῳ τινὶ ἐγγράφῳ ἀπευθυνθέντι πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις.

Ἡ διακηρύξις αὕτη τοῦ Ἡγεμόνος προὐκάλει ἐνθουσιώδεις ἐπευσημίας καὶ γενικὴν συγκίνησιν.

Παρίσις, τῆ 14 ἰδίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἀπέβηκε πρὸς τὸν δούκα τῆς Βραβάντης συλλυπητήριον ἐπιστολὴν λίαν συμπαθητικὴν. Τῆ 16 (ν) θέλει γείνει ἡ κηδεὶς τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου Ἀπασαί αἱ κυβερνήσεις θέλουσι ἀντιπροσωπεύεσθαι. Ἡ 17 ὠρίσθη διὰ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ νέου βασιλέως. Ἐν Ἀγγλίᾳ θέλει γείνει γενικὸν δεκκήμερον πένθος ἕνεκα τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Λεοπόλδου Α'.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄβριον καταβάλλεται ἐν Πειραιεὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἀνεγειρομένου ἤδη ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος. Παρκαλοῦνται πάντες οἱ εὐσεβεῖς καὶ φιλόδοξοι ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, ἣν θέλει καταστήσει λαμπροτέραν ἢ παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, καὶ ἡ φιλόκαλος ἐπιμέλεια τῶν ἀρμοδίων ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

α — Αἱ τελευταῖαι ἐκ Μοσσοῦλ εἰδήσεις, μνηολογούμεναι τὴν 25 παρελθόντος, ἀναγγέλλουσιν ὅτι αἱ ἐκ τῆς νόσου φλέρας προσελθούσαι ἀποβιώσεις ἀναβαίνουνσι μέχρι τῶν 2,000, ἐξ ὧν αἱ πλείστα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς Βεδουῖνους· τὴν δὲ νόσον ταύτην ἀντεκατέστησεν ἤδη εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ τυροειδὴς πυρετὸς, ὅστις καταμαστίζει τοὺς κατοίκους. »

β — Ὁ α' Ἀνατ. Ταχυδρόμος ἀναφέρει ὅτι γίνεται λόγος περὶ σχηματισμοῦ νέας νομαρχίας συνενούσης τὴν Ἠπειρον καὶ Μακεδονίαν ὑπὸ ἑνα διοικητῆν, ἐδρεύοντα εἰς Βιτώλια. Ἡ διοίκησις τῆς νέας ταύτης νομαρχίας μέλλει ν' ἀνατεθῆ εἰς τὸν Στρατάρχην Ὁμὲρ Πασσᾶν, ἔχοντα τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐστρατοπεδευμένου

εις τὰς δύο ταύτας ἐπαρχίας τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος.
 — Ὁλιβερόν καὶ σπαραξικάρδιον συμβάν ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς Μέγα Ῥεῦμα τοῦ Βοσπόρου. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ γάμου μεταξύ πυροσβέστου τινος καὶ νεάνιδος ἐν τῷ προαστείῳ τούτῳ καὶ ἐνῶ πολὺ πλῆθος ἦν συνηγμένον εἰς τὴν τελετὴν, τὸ πάτωμα τῆς οἰκίας ταύτης καταπέσον συμπάρεσυρεν πάντας. Θύματα δὲ τῆς καταπτώσεως ταύτης ἐγένοντο οἱ νεόνυμφοι, ὁ ἱερεὺς καὶ διάκονος καὶ δεκατρεῖς ἄλλοι ἐκ τῶν παρεστώτων, ἐτραυματίσθησαν δ' οὐκ ὀλίγοι. (Ἀρμονία).

— Κατ' αὐτὰς κατέπλευσαν ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης εἰς Κωνσταντινούπολιν διάφορα πλοῖα μετὰ γεννημάτων, ἐκ τούτου δὲ ἐπῆλθεν ἀπραξία εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν.

— Εἰς τὸν Δούναβιν πλοῖα διαθέσιμα δὲν ὑπῆρχον, ἐνεκα δὲ τούτου περὶ τῶν ναύλων οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν.

Ἑορτάζουσιν

αὔριον ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος οἱ κύριοι, Σ. Τρικουπῆς, Σ. Καραϊσκάκης, Σ. Μήλιος, Σ. Μεταξῆς, Σ. Σκοῦφος, Σ. Ἀντωνιάδης, Σ. Σπηλιωτάκης, Σ. Ἀθανινός, Σ. Ζούζουλας, Σ. Παυλίδης, Σ. Κουμουνοῦρου (υἱός), Σ. Ἀντωνόπουλος, Σ. Γελαδάκης, Σ. Γκίκας, Σ. Δαμιανός, Σ. Μαλασπίνας (βουλευτὴς), Σ. Κωνσταντίνου (διευθυντὴς ξενοδ. Ἀμερ.), Σ. Κροκιδᾶς, Σ. Στρέφης, Σ. Κουσουρῆς, Σ. Νταλέκος, Σ. Καρόρης, Σ. Κούβελος, Σ. Βενιζέλος, Σ. Παλούκης, Σ. Καραολάνης, Σ. Δέδες, Σ. Μαρκουράκης, Σ. Μπούκρας, Σ. Γουτόπουλος, Σ. Κοντομανόλης, Σ. Δαμιλάς (υἱός), Σ. Ν. Μαυρομαμάτης (ἐν Παρισίοις), Σ. Ἄνδρ. Νισταράς, Σ. Παπαδόπουλος (βουλευτὴς), Σ. Α. Σιδέρη (προσδιδάσκαλος), Σ. Παπαρήτορας, Σ. Βενέτης, Σ. Μπαλάνος, Σ. Σκουζές, Σ. Κρυσταλᾶς, Σ. Χαλκοκονδύλης, Σ. Α. Νοταράς, Σ. Περβάνογλου.

Ὁ δὲ κ. Σ. Χρυσικόπουλος δὲν ἑορτάζει.

Εἰς Πειραιᾶ Σ. Παναγιωτόπουλος (φρ.), Σ. Χόρτης, Σ. Ρετσίνας, Σ. Ἐλευθερίου.

Ἀριθ. ἐγκυκλ. 209.

Περίληψις.

Περὶ ἀγορᾶς Αἰγυπτιακοῦ βαμβακοσπόρου.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους τοῦ κράτους.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἤγρασε βαμβακόσπορον τῆς Αἰγύπτου ὡς τὸν καταλλιλότερον διὰ τε τὸ κλίμα καὶ τὰς λοιπὰς περιστάσεις τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους, ὅπως προμηθεύωσιν ἐξ αὐτοῦ οἱ εἰς τὴν βαμβακοκομίαν ἀσχολούμενοι. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ κομίζον αὐτὸν πλοῖον ἐφθασε πολὺ ἀργά, ὀλίγισοι ἠδυνήθησαν νὰ κερφήθωσι, διότι εἶχε σχεδὸν παρέλθει ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς τοῦ βαμβακος, ἐπομένως μέγα μέρος τοῦ βαμβακοσπόρου ἔμεινε ἀδιάθετον καὶ ἐναποταμιευμένον ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἐνταῦθα δημοσίου δενδροκομείου, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὰς σπορὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Θεωροῦμεν ἐπομένως πρόσφορον νὰ φέρωμεν δι' ὑμῶν εἰς γνῶσιν τῶν βαμβακοκόμων τὴν περίστασιν ταύτην, ὅπως, ὅσοι προτιμῶσι τὸν Αἰγυπτιακὸν βαμβακόσπορον, σπεύσωσι ν' ἀγοράσωσιν ἀπὸ τοῦδε, ἵνα ὦσιν ἔτοιμοι κατὰ τὴν ὥραν τῆς σπορᾶς. Ὁ βαμβακόσπορος οὗτος, ὡς γνωρίζετε ἐκ

τῆς ἐγκυκλίου μας τοῦ παρελθόντος ἔτους, κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, πωλεῖται τοῖς μετρητοῖς, ἤτοι πρὸς 25 λεπτὰ ἐκάστην ὀκάν, ὅστις δὲ θέλει ν' ἀγοράσῃ οφείλει προηγουμένως νὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, δυνάμει δὲ τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς ταύτης θέλει παραλαμβάνει τὸ ἀγοραζόμενον ποσὸν παρὰ τοῦ δημοσίου δενδροκομείου.

Τῆς παρουσίας σὰς προσκαλοῦμεν νὰ δώσῃτε πλήρη δημοσιότητα εἰς τοὺς βαμβακοκόμους τῆς ὑπὸ τὴν διοικήσιν σας ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 10βρίου 1865.

ὁ ὑπουργός

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ διαγωγή τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Θεσσαλονίκῃ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἴδου φίλτατε ποῦ κατανηθήσαμεν ἰδοὺ φίλτατε τί ὑπόληψιν χαίρομεν εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν. Ἴδου πῶς ἐκθέτομεν καὶ αὐτὸ τὸ ἀξιοσέβαστον καὶ ἀθῶον πρόσωπον τοῦ Α. Μ. Βασιλέως μας. Ἴδου πῶς θὰ ἐλύσωμεν τὴν καρδίαν τῶν μὴ ὑπάρχων ἑλλήνων ὁμοσθηῶν μας Ἑλλήνων ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ νὰ κάμωμεν τὸ λεγόμενον ῥωμέϊκον ἀπὸ τῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν τριάκοντα περίπου ἔτη σπουδαζούσης νεολαίας τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ὅπου ἐποτίσθησαν ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἔθνοσμήν, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἐκατήχησαν καὶ τοὺς ἀμαθεῖς καὶ καλοὺς γονεῖς των, καὶ φίλους καὶ πατριώτας καὶ αὐτοὶ ἀκόμη λέγω ἀναγιγνώσκοντες τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ καλῶς κρίνοντες τὴν πολιτικὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ εἰς ποίας χεῖρας ἐμπιστεύεται ἡ τύχη τοῦ ἔθνους μας, ἀρχισαν νὰ αἰσθάνωνται.

Γνωστὴ τοῖς πᾶσιν καὶ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ ἡ διαγωγή τοῦ περιθαῆτου Μουσούρη καὶ συντροφίας, καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ τοπικὴ ἀρχὴ ἔχει ὑπὸ μεγάλην καὶ αὐστηρὰν μυστικὴν ἀστυνομίαν τὰ διαθήματά των, ἀμα ἔμαθεν ὅτι καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας αὐτῶν ἐξεπλάγη καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν καὶ αὐτὸν τὸν Γ. Μίλησαν δηλ. ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν καὶ μυστικὴν ἀστυνομίαν. Ἴδου φίλτατε ἀξιοπρέπεια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἰδοὺ ἀξιοπρέπεια τοῦ τρισεβάστου καὶ ἀθῶου ἡμῶν βασιλέως μας, ἰδοὺ ἡ ὑπόληψις τῶν 490 ὑπηκόων ἑλλήνων παρεπιδημούντων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης, ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου.

Με ἀκόλουθον ταχυδρόμον θέλεις ἔχει ἀληθινὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς ταλαινῆς Μακεδονίας καὶ πατρίδος μας, τὰ ὅποια ἔχω εἰς χεῖράς μου συνθεμένα παρ' ἀξιότιμου καὶ φιλαλήθους καὶ φιλοπάτριδος ἀνθρώπου, ὅπου εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ φωτισθῇ ἡ νέα κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος, ἀν αὕτη εἶναι ἀγνή, καὶ με ἀισθήματα ἑλληνικὰ, καὶ ὄχι ὡσάν τοῦ Κουμουνοῦρου.

Εὐχομαι φίλτατε ὅπως μὴ σὰς φανῇ ἐκτεταμένη ἡ ἐκθεσις μου αὕτη, καὶ παραλείψῃτε νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ πρῶτον ἀξιότιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας ἡ Ἀληθεῖα. Εἴθε Θεοῦ δύναμις σὰς ἐγκαρδιώσῃ διὰ νὰ μὴν παραλείψῃτε μίαν καὶ μόνην λέξιν τῆς ἱεράς ταύτης ἐκθεσῆς μου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16 Νοεμβρίου 1865. Π. Ε. Α.